

מסורת הש"ס

6 [צנת כ. וטען] ירוש
שקלים פ"ב ה"ב וס"ד, ופי
ה"ב ח"ג ה"ב, פסחים פ"ב
ה"ז פ"ט ה"ח, חגיגה ה"ז ה"א
ה"ג, וי"ט שבת פ"ב ה"א,
[ומספ' פ"ב דברכות ה"ב
פסחים: חולין עז: בריכות:
ע"ש], ירוש' פסחים פ"ה
ה"ד, ר"ה י"ד י"ד, בריכות
כ"ג, [למקנן פ"ה י"ט ע"ג
פסחים: מנחות כ. חולין פ'
נדע ע"ג], [פסחים פ"ה] מ'
פסחים פ"ד ה"י, [צנת כ.
פסחים: מנחות כ. חולין
מקואות פ"ה ה"ה], ג' עליל ט'
פסחים פ"ג: יומא כ"ז ע"ג
כ. עליל וטע', ר"ה ד' ד' ד' ד'
ג' עליל כ"ג, [חולין פ"ה
למקנן פ"ה מנחות י"ט ירוש'
פסחים ע"ג ה"ג, ר"ה
קדן: ירוש' יומא פ"ו ה"ו,
בהרבה]
חולין קכ"ג, מקואות
מקואות פ"ה דנקט האי
לישנא בי וזכירי, ש"י ובחי
אפריס. חולין כונות רש"י
ללישנא דמקדוש ברוך, ע"ד
ה"ה, [למקנן ע"ג],
[חולין פ"ה ח"ה ה"ה].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא נתפגל וכו' ושליל עצמו נמי לא: (ב) ד"ה מאי לאו וכו' כי אורחיהו באכילת:

גליון הש"ס

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

אע"פ שאינו מפגל מתפגל ע"י
 ע"י אבנט וי"ל הך כו' כל"ל (ש"מ)
 (צ"ק): בב] פירש גבי כל"ל (ש"מ):
 וכו' (שמכ"י): כה] שליא ושליל מ
 (ד"ר).

(חגיגה יא.) אלא בהולכת עצים
(שם) לאכול דבר שאין דרכו לא
או חוץ למקומו: כשר שאין אכילתו
כדרכו ופסל מדרבנן, הכא לא גזר

שיטה מקובצת לאכול בחצי
ולא כמו שפי'
לא ט

[illegible]

אף אני לא אמרתי
והוא ^א גופיה מנא ידע
הייא ומשתפכין והל
בו רבי יהודה למעמ
קרי דם ^ב דתניא ^א דם
יהודה אומר בכרת ^ג ו
רבי יהודה לענין
שנאמר ^ד כי היום
שהנפש יוצאה בו
יוצאה בו אין קרי
למעמיה דאמר אין
להם רבי יהודה ל
העזרה אמרו לו ע
שיחלבו עד ארכוב
היו תשייבה לה ה

10. הָרִים וְהָרִים וְהָרִים
 לְחִין אֵין חוֹצֵצִין וְהָאֵין
 וְתַנּוּ 11. הָיוּ בְּגָדֵיו מִנִּי
 פְסוּלָה וְכִי תִימָא
 2. מִדּוּ 3. כְּמִדְתּוֹ שְׁלֵלָה
 בְּהוֹלַכְתָּ אַבְרָם לִכְבֵּשׁ
 וְלֹא 14. וְהִתְנִיֵא 15. וְהִקְדֵּר
 16. הוֹלַכְתָּ אַבְרָם לִכְבֵּשׁ
 לְמַעֲרַכָה דְלָאוּ עֲבוּדֵי
 אֲזִילֵי אֲזִילֵי אֲזִילֵי
 אֶת הַזֶּבֶחַ לְאִכּוֹל דְּ
 וְלִהְקַטִּיר דְּבֵר שְׂאִיִּי
 וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר פּוֹסֵל
 יִלְאָכּוֹל וְלִהְקַטִּיר דְּבֵת
 מִכּוּזֵי כֶשֶׁר 17. לְאִכּוֹל
 כְּחִצֵּי זֵית כֶּשֶׁר עִ
 מִצְטַרְפִּין 18. הַשּׁוֹחֵט אֶת
 מִן הָעוֹר וּמִן הָרוֹטְבִּין
 וּמִן הָעֵצְמוֹת וּמִן הַ
 הַמְלָפִים חוּץ לְזִמְנֵי
 19. וְאֵין חִיבִין עֲלֵיהֶן מִן
 הַשּׁוֹחֵט אֶת הַמּוֹקֵד
 שִׁילִיא בְּחוּץ לֹא פִי
 20. לְאִכּוֹל בִּיצִיִּין בְּחוּץ
 לְבִיצֵי תוֹרִין אֵין חִי
 וְנוֹתֵר וְטִמָּא: 21. לְכַ
 22. פִּיגֵל בּוֹבֵה נִתְפַּגֵּם
 נִתְפַּגֵּל הַזֶּבֶחַ פִּיגֵל בֹּא
 בְּמִזְבֵּחַ לֹא נִתְפַּגֵּל
 נִתְפַּגֵּלוּ פְרִים בְּפָרִים לֹא
 מוֹסִיעֵי לִיה 23. וְשׁוּם
 פְרִים וּבִשְׂרִיפְתָּן לֹא
 לֹא הָא חִישָׁב בְּאִימִי

ואידי דנקט פילג צאממורין נקט נמי לא נתפגלו אימורין: [א] אלעזר דלמך [ב] מתפגל ואע"פ שאין מפגל כגון שכליל ומוראה ובשר הפרים: ואין. ר"ש וחכמים שנחלקו צ"כ צ"ש דרבנן אמרי פילול נוהג צפרים הנשרפים ור"ש אמר כל שא

[illegible]

שבת אימורים והיני כרי אלעזר דאמר פיגל כו' (ד"ע: ב) כמדתו. וא"ת וילמא דעביד להו
(כא) הוא ומיהו איך מחשבתו מפגלת הובח דרבו שאין דרכו לאכול הוא כפי' בקונטרס כ"ל'
(ג) לבית הדין אלא ואין וכו' (ש"כ"ב: ב') לפשי תשיג דפיגל בשליל לא תפגל הובח בשום
ת. כן קמן (ש"כ: ב') וכו' והרשות אומרים (ש"ע: ב') ו' ובהוהו (הג"ר: כח) ובעלת
הובח בשום (ד"ע: ב') וכו' והרשות אומרים פיגל אין מילי וכו' (ב' ו' ובעלת

[illegible]

ית. עיון רש"י יוש"פ הקומץ רבה (מנחות מ. ד"ה לט"ז): **פִּינֵיז** בזהב נתפגל השליל (במשליל לא נתפגל הזהב) וקוטרם כמחצית קוטרם"ה אם פינז כשילוי לא נתפגל הזהב משום דלא גוסיף דומה הוא: **פִּינֵיז** בחיל נתפגלה מ' וגל האלז ולא שאר העוף ואפילו כמטות העוף דאכלי כהו מוראה ואיכא אינשי דאכלי ליה כדפי' גבי שילז, אבל

כל הפסולין פרק שלישי זבחים

אֵיךְ דָם מִבְּמַל דָּם. וְדָם
דפ' התערובות (לקמן 77)
כרבי אליעזר דאמר פ' נתע
במדתו ב. הך פירכא אליז

וְלֹא כִשְׁתַּקְבֵּל בְּכָל־
 בָּהֶנּוּם זְרִיזִין ^ב וְעֵבֶדֶן
 דָּם הַתְּמִצִּית מְעֻרָּב
 דָּאִמֵּר דָּם הַתְּמִצִּית
 תְּמִצִּית בְּאַוְהָרָה ^א רַבִּי
 זִמְרָה ^ב אֲלֵעֲזָר מוֹדָה
 פֶּרֶה שְׂאִינוּ מִכֶּכֶּר
 הוּא הַנֶּפֶשׁ ^ג דָּם
 י ^ד דָּם שְׂאִין הַנֶּפֶשׁ
 אֵלָּא ^ה רַבִּי יְהוּדָה
 מִבְּטֵל דָּם ^ו אָמַר
 בְּרִיכָם לְמָה פּוֹקֵקִין
 הוּא לְבָנֵי אַהֲרֹן
 יֵהְיוּ בָדָם וְהָא דָּם
 הוּא תְּצִיגָה לְמָנוּ ^ז

החלב יבישין חוצצין
קא מיתוסי מאנייהו
שמשין ועבד עבודתו
מדלו להו ^ט והתניא
יחסר ושלא יותיר
דלאו עבודה היא
הכהן את הכל ^י זו
אלא ^י בחולכת עצים
היא ולעבודה היכי
מתני' ^י השוחט
שאין דרכו לאכול
דרכו להקמיר כשר
לאכול דבר שדרכו
שדרכו להקמיר פחות
כחצי זית ולהקמיר
זין אכילה והקמרה
הזבח לאכול כזית
מן הקיפה ומן האלל
דין ומן הקרנים ומן
והחיצין למקומו כשר
ם פיגול ונותר וטמא
ין לאכול שליל או
המולק את התורין
א פיגול חלב מוקדשין
עליהן משום פיגול
אמר רבי אלעזר
השליל בשליל לא
^י נתפגלה ^י מוראה
אלל פיגול באימורין
נתפגלו אימורים לימא
שאים חישב באכילת
ישה ולא כלום מאי
ים נתפגלו פרים לא

ומחשב שתאכלהו האש דהו
אדם

על מוצח החילון אין חייבין
למחר לא עשה כלום דמחש
אבל שריפה לאו לשון אכילה ה
לאו. הא דפליגי רבנן דאמ
(ג) ואכילת מוצח נתפגל ב

דס הוי חציצה. צין געליגן לרפסע
 מיטן חוציצין. לענין שוה'ן ו' דהר
 הכסן דרש: כבמדת. שוה'ן לזכר
 אברהם לבב: מן מזל' לה, [מסג
 והכרעים יתכן כמים והקריב הכסן אל
 קרא. ומדעתי שחזן שמת מים עזרה
 לעיניה לא אילטרף דא שמשנין עזרה
 למנו לא חזן למקומו: דבר שאין דרש
 עזרה ימיה אל דא חזן לא למנו כתי' וזו
 געליגן (חזיון קב). שאם חישב כבאר
 ד פוגל בורגל בפעמים, ענין אל שוה'ן

וע"ג) דרובא דאינשי לא קא אכלי ליה (מ"מ).
וה"ל הא אלל עצמו לא נחפז והאכלו אי
גלג העוף אפי' תהיה המזרחא ראויה לאכול

לה.

ליה לשם מים כרזי אליעזר
ה רואין אי נמי סבר לה
לית כשר: והתניא מדו
ו מיגז גיז לעיל צפרק שני
מיגז בזבח נתפגל שרלי.

וְאִנְשֵׁי דְלֹכְלִי לִיָּה חִיִּיב כֹּרֶת
 הוּא [כא] כּו' שְׁאִין דְּרִבּוּ
 כִּךְ פִּי' בְּקוּנְטֵרַם וּכְעִינִין זֶה
 וּדְרָאָה לָלֵךְ הַחֵץ לֹא לֵאכִילָה
 עֲלֵמָלָא הִיא הֹלֵךְ מַחֲשָׁבָה
 וְיִפְגַּל וּמִיָּהוּ הִיכָא דִּנְחַשְׁבָּה
 דְּבִשְׁ אַחֵר כִּיּוֹן דְּרִיכָא אִנְשֵׁי
 בְּעָלֵיו כֹּרֶת וְשֵׁם דְּחָק בְּחֹסֶם
 יֵאָדָּם כְּשֶׁאֵר בְּשֶׁר אִינֵה מִפְגַּלֵת
 הַדְמוּרָאָה אֲבִית [כב] הַדָּשֵׁן וְאִין

אבל בשליל לא אפשר לומר

תורה אור השלם

1. רק חֶזֶק לִבִּי אֶכֶּל הָדִם
כִּי הָדִם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא תֹאכֵל
הַנֶּפֶשׁ עִם הַבֶּשָׂר:

ולמהסדה"ש וש"מ צ"ל פסוק
זה ב' נפש הקב"ש בדם הוא
ואני נתתיו לכם על המזבח
לכפר על נפשתיכם ב' הדם
הוא בנפש יכפר:

2. וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בֶּרֶךְ וּמִכְשֵׁי
בֶּרֶךְ לִבְשׁ עַל כְּשֹׁר וְהִרִים אֶת
הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת
הָעֵלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל
הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקְרָא י, ג
3. וְהִקְרֵב וְהִקְרִיעִים יִרְחֵץ
בְּמִים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל
וְהִקְרִית מִזְבֵּחָהּ עֵלָה הוּא
אֲשֶׁר יִרַח נִיחֹחַ לִיחֹה:

וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמֵהֶם, יִשְׂרָאֵל

מוסף רש"י

[illegible]

כולו נטל במשעמו ומה שחל
 וזיקה שהרי נטל: **ב' ההמצית.**
 על מחילן על קשים: **ב' ההדמה.**
 נלאו ולא כרת דכתיב (ויקרא יו')
 כי נפטל כל בשר דמו נפשו הוא
 וגו' עד לאכוליו בשר: **י"א** שם
 המצית שאטו דם הנפש (נפסחי
 שם): **ר'** יהודה אויבר כבדת.
 נפקא ליה מירביא דכלל שם (וחוריהו)
 (טד): **מורה ר'** יהודה לענין
 כפרה. שאטו רלא תליקא
 (נפסחי שם): **ד**ם השנש
 יצאה שם. **ד**ם קילום, שם' דמס'
 דס נפקא **ד**ם שמיטת: **אין** דם
 במטל **ד**ם. הכין כל טעיל הווא
 ממשטין וכן יצאה מן הווא

למזון וזיקה היא ומתסגר: למה פוקקין העזרה. את נקב חומת העזרה שהדמים המתערבין באמה יואלים בו לחזק והיו פוקקין אותה בכל ערבי פסחים, בשלמא לרד"י כדי שלא יא' כל דם הנשפך וכשמילא כוס התערובות נמלא מכולם בתוכו ואם נשפך אחד מהן

עין לעמוד שער ואין זה עמדה:
שד"ך. ציטוט (לערי' יח): מדר. ולכן
ולא מסולקות (י'מא כב): בהולכת
את הכל. גבי אנשים כמי' והקצו
ירקון במים, אלהם נאכרים קשמע
הדיא כמי' בקרא והקטיר המזבחה
ין היו שם והרי הן כנפסין (פסחים)
עוד כמצי' שאל. וטעמיהן פס' למוטו
צדק במחשבה שנת. כדרכו דגור
שדרכו לאכול צעין והי' לאו דדקן

ומו שכן נריך לפרש גבי פיגל במוראה
 ופי וכדנקט מוראה אבל פיגל במוראה
 אזלי: